

У ЛЬВОВІ ЗДІЙСНЮЄТЬСЯ БЕЗПРЕЦЕДЕНТНИЙ ЕКСПЕРИМЕНТ ДЕМОКРАТИЧНИХ ПЕРЕТВОРЕНЬ

Львів. — Як уже інформовано, у Львові та Львівській області Демократичний Блок здобув упевнену перемогу у виборах і перебрав владу від комуністичної партії в свої руки. Тому 2-го квітня почалися сесії Міської ради народних депутатів і справжнє свято. Вже перша сесія прийняла рішення узаконити національну символіку у Львові й на ратуші з'явився блакитно-жовтий прапор.

Партійно-адміністративний апарат намагався нав'язати свій регламент. Перший секретар обкому партії Яків Погребняк автоматично займав місце в „президії“ (одноособовій), хоч в даному випадку він був лише рядовим депутатом обласної Ради. Ще використувала у своїх виступах звороту на сразок „ми погодилися в питанні обком партії“ секретар обкомів Альбіна Самойленко. Однак більшість апаратників збавнула суть того, що трапилось в результаті повторного голосування 18 березня. Вони занепокоєні своєю долею, тому поширюють всілякі наклепи на новообраних депутатський корпус. В кінці першої сесії Я. Погребняк запропонував депутатам-комуністам залишитися для окремої наради. Так львівська партійна машина намагалася шкодити демократам, члени своєї партії. Проте після виходу з КПСС Дмитра Павлика, Івана Драча, Володимира Яворіського та цілої групи інших осіб (не менше ста) розкол Компарції став фактом. Від неї прогналих відходять всі нові й нові люди, які очевидно створюють іншу партію з новою демократичною платформою.

В той же день відбулися сесії районних рад Львова. Перша сесія Шевченківської районної Ради народних депутатів міста Львова, яка також відбулася 2-го квітня, прийняла політичну відставку до трудових свого району і всієї України. У відозві сказано, що консервативні сили використовують той факт, що в інших регіонах України влада все ще перебуває в їхніх руках, чинять відчайдушний опір новому уряду Львова та

Можна дістати звіти про вибори в Україні

Вашіington. — Тут підготували американською Комісією для безпеки та співробітництва в Європі повні звіти про вибори до Верховної Ради УРСР, як також звіти про вибори до Верховної Ради Литви та з виборів до парламенту Мадричину.

Кожний збірник подає точ-

Львівської області, де абсолютну більшість мандатів до місцевих Рад здобули представники Демократичного Блоку. Консерватисти застосовують всілякі доступні їм заходи, аж до відвертого саботажу, перші ознаки якого вже відчувуються. До Львова та області різко обмежена доставка продуктів харчування першої необхідності. У зв'язку з цим депутати Шевченківського району м. Львова закликають населення бути пильними. Львівщина стає своєрідним острівцем свободи, де буде покинено з дискримінацією національних і громадських прав, з хибними економічними механізмами, узурпацією влади Компартією.

Члени нового депутатського корпусу отримали у спадок знищену економіку, спотворені стосунки між громадянами і державою, виснажену землю, але вони повні рішучості докласти всіх зусиль, щоб вивести область з цього трагічного стану. Виконати все це буде нелегко, бо підвищення рівня життя в умовах зростаючої інфляції за короткий час досягнути не можна. Ніяких див своїм виборцям вони не обіцяють, але мають намір домагатися виведення з-під союзного підпорядкування тих 95 відсотків підприємств, які все ще знаходяться під п'ятою центру. Почнуть запроваджувати різноманітні форми власності, в тому числі й приватної, приводити в рух ринкові механізми. Та вони свідомі того, що процес цей буде довготривалим. Передбачається також, що керівники нових рад, на час виконання своїх функцій в органах народодавства, відмовляться від членства в КПСС та від членства в інших партіях. Вони вважають це доцільним на період переходу до багатопартійності, яка забезпечуватиме ліквідацію монополії на владу однієї політичної сили.

Представникам інших національностей буде гарантовано вільний національно-культурний розвиток. На другий день на будинках місцевих рад поряд з державним прапором встановлено український національний прапор.

Священники УАПЦ відправили Великодню Богослужбу в Києві

Москва. — У понеділок, 16-го квітня, пресове агентство Ройтерс подало вістку на сторінках щоденника „Нью Йорк Таймс“, що священники Української Автокефальної Православної Церкви в Києві відправили Великодню Богослужбину.

Це була перша офіційно дозволена відправа від 1930

року, коли Сталін зліквідував і заборонив взагалі існування Української Православної Автокефальної Церкви. Цілонічна великодня відправа відбулася при співучасті кількох тисяч вірних у київському Покровському соборі, що тимчасово й тільки на цю Великодню відправу було передано для вжитку УАПЦ — сказано в повідомленні.

В Бавнд Бруку будуть відправи у провідну неділю

С. Бавнд Брук, Н. Дж. — Консисторія Української Православної Церкви в ЗСА повідомляє, що традиційні заупокійні молиніи Провідної Неділі відбудуться 22-го квітня в церкві-пам'ятнику св. ап. Андрія Первозванного, як і на оточуючому її цвинтарі в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

Порядок заупокійних відправ: год. 9-та ранку — зустріч владик; год. 9:30 — Архирейська Свята Літургія; год. 11:30 — Панахида, яку очолює Блаженніший

Митрополит Мстислав, Архископ Константин та Єпископи Антоній і Паїсій в сполученні численних отців.

Паркування автомашин виключно на терені довкола Дому Української. Культур. В'їзд на паркувальну площу тільки з Дейвідсон авеню. Паркування біля церкви-пам'ятника дозволяється лише отцям, яких призначено взяти участь у відправі Святої Літургії, та інвалідам.

„Дзвін“ друкує творчість Б. Нижанківського

Джерзі Сіті, Н. Дж. — У третьому числі літературного місячника „Дзвін“, що виходить у Львові поміщено в рубриці „Українська поезія за рубежом“ поезії широко відомого поета, письменника і гумориста Бориса Нижанківського, що помер в 1986 році в ЗСА, із збірки „Зілля гіркоти“ та із „Віршів іронічних, сатиричних і комічних“. Поезії прикрашені портретом-рисунок автора, а після них слідує коротка стаття про Б. Нижанківського пера Ми коли Ільницького, який також підготував вибір з поезій.

В цьому ж числі у рубриці „За столом новеліста“ вміщені короткі оповідання Б. Нижанківського „Собака справа“, „Чорні дні й білі ночі“, „Зустріч“, „Брати“ з публікації письменника Романа Іванчука.

М. Ільницький у своїй статті, обговорюючи багатогранну творчість Б. Нижанківського закінчує її так відомим для львівян віршем поета п.н. „Квиток“ та ствердженням, що „добірка яку пропонує, хай буде першою поїздом до рідного міста, на рідну землю, хай буде початком повернення у рідну літературу“.

Київське радіо передає твори авторів діаспори

Едмонтон, Алта. — З листів від слухачів державного радіо в Києві стало відомо, що там почали передавати в етер твори українських поетів і письменників на Заході. Так ще 20-го лютого київські артисти декламували по радіо „Вірші про Київ“ Яра Славутича, надруковані в республіканському журналі „Київ“ (січневе число за 1990 рік). Наступна радіопередача ознайомила киян з уривком із роману Івана Багряного, (не гадаючи назви твору). Заповідка додає, що „цей роман будуть друкувати“ в державному видавництві.

Інші приватні листи повідомляють, що в Києві видають книжковими виданнями твори Євгена Маланюка (які вже друкувалися в журналах), Юрія Кленя, Олени Теліги, Леоніда Мосендза.

Приходять також невеликі вісти в інших приватних листах. Послани звідс книжки в Україну часто не доходять до адресатів. Прориваються через контроль тільки деякі видання. Очевидно там те триває боротьба: одні державні урядові перехоплюють українську діаспорну творчість, інші урядовці сприяють поверненню цієї літератури в Україну.

ДОПОВІДЬ Д-РА Я. ПАДОХА

Нью Йорк. — Тут в суботу 21-го квітня, в домі НТШ, 63 Четверта аве., між 9 і 10 вул., відбулася доповідь голови НТШ д-ра Ярослава Падеха про сьогоднішній Львів і відношення наукового товариства ім. Т. Шевченка у Львові. Доповідь, яку виступав НТШ в Нью Йорку, починається о год. 5-й по полудні.

ВЕЧІР УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ, СПІВУ І ТАНЦЮ

Піскаваей, Н. Дж. — Український Студентський Клуб при Ратгерському університеті в Нью Бранзвік влаштує в п'ятницю, 20-го квітня, вечір української музики, співу і танцю. В програмі вечора виступатимуть: жіночий ансамбль українського хору „Думка“ з Нью Йорку, бандуристи з ансамблю „Гайдамаки“ з Нью Джерзі, танцювальна група „Запорожці“ з Перт Амбой, Нью Джерзі. Початок вечора о год. 8-й вечора в Буш Фуд Корт, студентського центру Буш Ратгерського університету. В той самий день і в тому самому приміщенні від 4-го год. вечора відбувається виставка українського народного мистецтва і перекуска. Вступ на концерт — на виставку — вільний.

МОСКВА ВАГАЄТЬСЯ З ПУБЛІКАЦІЄЮ ЕКОНОМІЧНОГО ПЛАНУ

Москва. — Наближається до дня (15-го квітня) до якого, згідно з обіцянкою генерального секретаря ЦК КПСС і президента Михайла Горбачова, мав бути опублікований новий економічний план перебудови, з „радикальними“, як говорилося раніше, змінами в усіх ділянках совєтської економіки, включно із заміною валюти, Москва все ще вагається з оприлюдненням плану.

Заступник голови Ради Міністрів Леонід І. Абалкін, який є відповідальним за підготовку нового економічного плану і переведення в життя перебудови згідно з планом М. Горбачова, признається, що існує тільки план в теорії, тобто на папері, але уряд не зробив ще конкретних заходів, щоб змінити основну совєтську економіку. „Ми не будемо замінювати карбованців іншою валютою, — заявив Абалкін під час пресової конференції в Москві, — і наша валюта ледве чи скоро зрівняється з валютою західноєвропейських держав, членів Європейської економічної спільноти“. Він признався, що совєтська економічна структура потребує основної перебудови, бо інакше економічна стагнація буде продовжуватися і „ми ніколи при теперішній системі не зможемо зрівнятися економічно з іншими великодержавами“.

Інші совєтські економісти, офіційні дорадники президента М. Горбачова і науковці кажуть, що уряд СРСР „мусить представити і реалізувати принципово частинно свій новий економічний план до 1995 року року, коли вигасе речення президентської каденції М. Горбачова, бо в протинному випадку президент, не зважаючи на його спеціальні повноваження, може потерпіти поразку і його престиж в очах народу понизиться“.

Абалкін підтримує цю версію і каже, що „наша країна не матиме майбутності без реалізації плану і без поправи економіки і підвищення життєвого рівня населення“.

Очевидно, новий економічний план і всі інші плани перебудови, мусять затвердити Верховна Рада СРСР і З'їзд народних депутатів. Абалкін сумнівається чи в теперішній ситуації можна з цією справою виходити на форум Верховної Ради з огляду на непереконливість самого проекту. Навіть, якщо на вимогу і прохання М. Горбачова народні депутати проголосують за планом, то це голосування не можна буде вважати здобутком чи перемогою уряду. Більшість депутатів, особливо тих, які позначені економічними проблемами, вже сьогодні пропонують прийняти план на пробу, тобто на шість місяців, найбільше на один рік. „Хто захоче виходити з нами у поважні економічні переговори з таким тимчасовим планом?“ — запитує Абалкін і сам дає собі відповідь: „ми мусимо діяти негайно, якщо не хочемо згубити довіру в народі“.

Інший совєтський лідер, міністер фінансів Валентин С. Павлов, заявляючи, що Совєтський Союз буде по-малу виводити систему вільного ринку і дасть можливість закордонним країнам і компаніям інвестувати свій капітал в совєтську економіку, зокрема будові модернізації фабрик для продукції товарів широкого застосування. Він також погоджується з Абалкіним, що із зрівнянням карбованця із західною валютою треба ще почекати, бо кожного відомо, що тверда валюта мусить мати підклад золота, або повністю розвинену економічну систему.

У СВІТІ

КОЛИ ЙДЕТЬСЯ ПРО звідомлення з подій у Литві, то совєтські пресові агентства повертаються до однієї з полемічних стилів з передласновств часів. Деякі інтелектуали, які використали захохоту Михайла Горбачова до більшості одвертості, тепер побуються, що ім не можуть відібрати під тиском намагань національних відокремленств та економічного занепаду. Для ілюстрації своїх критичних заваг подають коженденні вечірні передачі новин і стверджують, що „це не є звідомлення подій“ але „їхні поучення нам“.

У ПАРАМАРІБО, СТОЛИЦІ Суринаму, на вулиці знайдено вбитого секретаря совєтської амбасаді в цій країні. Згідно з повідомленням місцевої поліції, тіло 41-літнього совєтського дипломата Стасиса Обухаускаса з трьома ранами від пострілів кулі в голову знайдено у вісторок, 10-го квітня і досі ніхто не взяв на себе відповідальності за вбивство. Тіло знайдено в рові побіч головної дороги, що веде з міжнародного летовища Зандрей до столиці Парамарибо. С. Обухаускас у Суринамі перебував вже впродовж двох з половиною років. Зі совєтської амбасаді не було жодних коментарів в цій справі.

ПРЕЗИДЕНТ М. ГОРБАЧОВ заявив, що він готовий вжити надану йому нову виконавчу владу, щоб приписати перехід до упорядкованої ринкової економіки. Він сказав делегатам комсомольського з'їзду, що він зустріне в суботу, 14-го квітня, з усіма 16-ма членами Президії Верховної Ради та з президентами більшості 15-ти республік СРСР, щоб обговорити запропоновані заходи. Однак президент М. Горбачов, ані заступник прем'єр-міністра Леонід Абалкін, який відповідає за підготовку цих пропозицій для зміни, нічого не виявили про деталі пропозицій. Президент М. Горбачов тільки загадав, що це буде важкий шлях і не так легко буде отримати схвалення Верховної Ради, бо пропозиції не всі будуть до вподоби.

ДВАДЦЯТЬ ПРАВОВІРНИХ жидівських родин спровадили до порожніх приміщень у християнській частині старого Єрусалиму і тим своїм поступом у навіччя Великої п'ятниці спровокували масові протести християнських жителів цієї частини Єрусалиму та священнослужителів. Вся ця провокативна поведінка зі сторони жидів закінчилася ще більшим огірченням після того, як жидівські вожаки слезоточивим газом старалися розігнати протестуючих християн. У цій суматошній пошкодженню газом грецького православного Патріярха Діодора І. Будинки є власністю Грецької Православної Церкви, які в них віднаймали якийсь вірменини, що в свою чергу віднаймали їх жиди, на що, згідно з Грецькою Православною Церквою, цей вірменини Мадрос Матосіян не мав права. Християнські та палестинські провідники були найбільше обурені тим, що ці жидівські родини вирішили свою присутність закрити як раз під час Великоднього тижня та цілонічного свята Рамадан, що його дуже набожно обходять всі мусульмани. Грецька Православна Церква подала справу до суду щоб жидівські родини вивпровадили з її будинків.

В Америці перебуває Б. Тимошенко

Борис Тимошенко промовляє на одному з мітингів у Києві. Ліворуч — голова Секретаріату НРСП Михайло Горинь.

Джерзі Сіті, Н. Дж. — У другій половині березня до ЗСА прибув член Секретаріату Руху, відомий український письменник Борис Тимошенко. Ціллю його приїзду є відвідини старшого сина Олеса, який важко захворів після чорнобильської катастрофи і який перебуває на лікуванні у Національному інституті здоров'я у Вашингтоні.

Використовуючи своє перебування у ЗСА, Б. Тимошенко разом зі своїм сином Олесом відвідає багато українських осередків, де виступатиме з доповідями на тему: „Рух — єдність, шлях до незалежності“, а його син, обраний референтом молоді в Управі Вашингтонського Товариства Сприяння Рухові, говоритиме про важливість і потребу включити молоді в працю товариств сприяння рухові у ЗСА.

Б. Тимошенко народився 1939 року на Київщині у селянській родині, в якій четверо осіб померло з голоду до 1933 року. Батько Бориса був репресований. За участь в національному русі він був виключений з університету в 1966 році. Переслідування молодого студента посилювалися, коли він одружився з пасербицею Бориса Антоенка - Давидовича, Яриною. 1974 року він закінчив філологічний факультет Київського педагогічного інституту. 1981 року Б. Тимошенко був прийнятий до Спілки Письменників України. Він автор збірок віршів „Довіра“, книги нарисів „Снага“ та грощ романів — „Зваба“, „Соблазн“ і „Розлад“ у 1989 році закін-

чив великий роман „Заповідник для матерів“.

Від початку створення Руху Б. Тимошенко активно включився в його діяльність, а у вересні 1989 року став членом Секретаріату. Разом з головою Руху Іваном Драчем, він бере участь у багатьох конференціях і нарадах у Прибалтиці та основує осередки Руху по Україні.

У своїх виступах в Америці Б. Тимошенко говорить про післявиборчу Україну, місце в ній Руху та можливість сприяння Рухові української діаспори.

У другій половині квітня на початку травня він виступатиме разом зі своїм сином Олесом на сході Америки, а з половини травня у центральній і західній Америці.

Координатором виступу Бориса Тимошенка є організаційний референт Народного Фонду Допомоги Україні Осип Зінкевич (адреса: P.O. Box 561, Ellicott City, Md. 21043; tel.: (301) 461-1764).

ЗУСТРІЧ З Л. КОСТЕНКО

Бавнд Брук, Н. Дж. Об'єднання Українських Православних Сестричів влаштує в суботу, 21-го квітня, зустріч з визначною поетесою Ліною Костенко, яка відбудеться в домі Української Культури. В програмі вечора: виступ поетеси та мистецьке читання історичного віршованого роману Ліни Костенко „Маруся Чурай“, яке виконають гості з Києва Ніла Крюкова та Галина Менчук. Початок о год. 5-й по полудні.

В АМЕРИЦІ

У СЕРЕДУ, 11-ГО КВІТНЯ, президент Джордж Буш видав особистий екзекутивний наказ яким забороняється видворення китайських студентів із ЗСА з уваги на можливі покарання їх в Китаю. Минулого тижня Президент Буш пообіцяв такий наказ видати й свого слова дотримав. Президентський наказ входить в життя від хвилини проголошення.

ЯК ПОВІДОМЛЯЮТЬ НЬЮЙОРКСЬКІ газети, теле-радіостанції, служба таксі, яких викликається в Бронксі телефонічно, опинилася спаралізована в зв'язку з тим, що невідомий вбивця протягом минулого місяця застрелив п'ятьох водіїв таксі, в усіх п'ятьох випадках застосовуючи той самий спосіб. Злочинці викликає таксі по телефону, у відлюдному місці вбивав водія та забирив гроші. Серія вбивств налякала більшість водіїв та вони відмовилися працювати, сотні з них зовсім не виходять на роботу. Бронкс вже давно користується поганого славом у ньюйоркських водіїв таксі, незважаючи на те, що таксі є єдиним засобом транспорту в багатьох районах цієї дільниці. Згідно із статистикою, водіїв таксі вбивають частіше, як працівників інших професій, не беручи до уваги поліціантів, професія яких є найбільш небезпечна.

ТРИ НАЙБІЛЬШІ ФІРМИ, які продають консервованого тунця в Америці проголосили, що вони не будуть більше купувати щі риби у риболовних фірм тому, що не згодні із способом вилування тунця сітями, в яких гинуть дельфіни. Рішення компанії, дві з яких „Ван Кемп“ та „Бамбі Бі“ належать інземним корпораціям, стало ще однією перемогою охоронців оточення, які вже багато років борються проти винищення морських ссавців при виліві риби. Щороку риболови Тихого океану вбивають від 80.000 до 100.000 дельфінів, які гинуть у сітках при виліві тунця. Майже 20.000 дельфінів щорічно гине в сітках американських риболовів. Дельфіни опиняються в риболовних сітках тому, що риболови використовували їх, як орієнтаційний вказівник розташування тунця, знаючи, що косяки дельфінів та тунця плавають разом. Потрапивши до сітки, дельфіни гинуть тому, що не можуть дихати під водою. Представники фірм, які відмовилися купувати тунця у риболовів, що використовували сітки, запропонували риболовним фірмам, щоб ті використовували інші способи виліву: сонарний, спостереження за птахами. Звичайно, що це викличе зріст цін на тунця, але речники трьох фірм висловили впевненість, що американці зрозуміють важливість причин.

Хочуть відновити лічницю ім. А. Шептицького

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Редакцію „Свободи“ відвідав один із найактивніших членів Управи Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля д-р Зенон Матківський, який після свого недавнього перебування в Україні з транспортом ліків, вітамінів, шприців і харчів, призначених для дітей жертв радіації, після трагічного атомового вибуху в Чорнобилі це сильніше стало рається включитися у що допомогу.

Тепер його стремління, як розповідає нам, є відновити у Львові лікарню, яку перед Другою світовою війною уфундував і створив у Митрополит Андрій Шептицький під назвою „Народ на Лічницю“, в найближчому сусідстві катедрі св. Юра і тодішньої резиденції Митрополита Андрея. До сьогоднішнього дня там існує лікарня, однак під іншою назвою та надто убо-

Д-р Зенон Матківський розповідає про свої плани в редакції „Свободи“.

го вивінувана, щоб допомогти дітям з Чорнобиля. Д-р З. Матківський, завдяки широкому колам знайомих підприємств з лікарським приладдям, як і ліка-

рів зі зрозумінням потреби, здобув вже тепер майже повне вивінування, щоб відкрити у Львові приватну поліклініку для діагнози (Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1993

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашингтоні (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to

Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00 на півроку — \$22.00 на 3 місяці — \$12.00
Для членів УНС — \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00
Чеків і money orders виставляти на "Svoboda"

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за погляди Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг. Допущення за адресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Небезпечний зворот в американській політиці

Американська преса й інші засоби масової інформації, в тому числі два поважні щоденники на сході ЗСА — „Нью Йорк Таймс" і „Волл Стріт Джорнал", виступають гостро проти теперішньої політики Адміністрації президента Джорджа Буша у відношенні до комуністсько-московської імперії і рівночасно нещирої тактики для підтримки поневолення Москвою народів, у конкретному випадку майже зрадливої і понижуючої поведінки до проблем самовизначення поневолення народів, від Литви починаючи і на маленькій Молдавії кінчаючи.

Про зраду Америки супроти поневолення народів говорив не тільки президент литовської незалежної республіки Вітаутас Ляндсбергис, але також американці різного етнічного походження в 3'єднанні Стейтхат Америки — литовці, естонці, українці, словаки, мадяри, білорусини, словінці, хорвати, серби, вірмени, таджики та інші, картаючи президента Дж. Буша за зраду республіканських принципів і занехану обіцянку допомоги поневоленням народом здобути свободу і незалежність, бо, мовляв, Уряд ЗСА, працюючи в напрямі зміни світової політики і системи у якій усі народи були б вільними.

У першій каденції цієї принципової політики дотримувався більш-менш президент Роналд Реген. Він називав речі своїми іменами, перестерігав світ перед загрозю комуністсько-московського імперіалізму („злющої імперії"), підтримував аспірації до незалежності поневолення народів, аж поки на „царський трон" у Кремлі не сів Михайл Горбачов, людина із справжніми підступними замірами, який своїми зустрічами на вершинах і переговорами про роззброєння наніс велике спустошення у сферу міжнародної політики.

Хоч таких переговорів про „роззброєння" було чимало в останні десятиліття вони, правду кажучи, лише присипляли чуйність Заходу, плекали рожеві надії на „вічний мир", співпрацю між Сходом і капіталістичним Заходом, але в той же сам час СССР докладав усіх зусиль, щоб максимально використати політику „співжиття" для переваги в озброєнні.

М. Горбачов на 98 градусів своє відношення до Заходу, заповів перебудову і демократизацію цілого СССР, погодився на вершинні зустрічі, переговори, зменшення ракет шершу середнього, а тепер і далекого засягу, приобіцяв західним капіталістам відкриття ринків збуту й інвестицію капіталів та миру співпрацю з усіма народами, передовсім з Америкою, яка, на його думку, єдина спроможна економічно відбудувати советську економіку, яка від довшого часу перебуває у глибокій кризі. При такій тактиці західні капіталісти, в тому числі американці, самі запхали голову у петлю, зловившись на вудку горбачовських хитрощів, забувши при тому, що тільки послідовна політика з принципом на розвал останньої у світі імперії може звільнити світ від примар нової світової, навіть атомової війни.

А тепер від теорії до практики. Президент Дж. Буш вже декілька разів і при різних нагодах, останньо під час розмови з міністром закордонних справ СССР Едуардом А. Шеварднадзе, закликав М. Горбачова і уряд СССР не вживати військової сили в Литві, але не протестував проти війни нервів, не вимагав припинення психологічного терору проти маленького литовського народу і, вкінці, не визнавав акту незалежності Литви і виходу із Союзу. Наслідуючи його, це саме зробили альянті чи приятелі ЗСА, зокрема держави НАТО, у висліді чого майже усі етнічні групи в ЗСА, втративши надію на підтримку Америки для їхніх народів у „старій Європі", почали не тільки засуджувати практику Уряду ЗСА, але стримуватись від підтримки політики республіканців, кажучи, що Буш і його найближчі співробітники більше дбають про престиж М. Горбачова, як про свободу поневолення народів. На цю тему довшу статтю написала газета „Волл Стріт Джорнал" з 6-го квітня, натакаючи на зміну під час виборів і евентуальну програму республіканців. Чи так воно буде — покаже майбутнє.

Критична аналіза чинників, які рішають про політику й дипломатію народів, зокрема великодержавних потуг, показує, що основним принципом є психологічний інстинкт самозбереження, притаманий усім живим створінням — від найпримітивнішого до найбільш досконалого, яким є людина.

Не зважаючи на те, які світоглядно — ідеологічні принципи є панівні в даній нації-державі, не зважаючи на устрій, який у ній панує — демократичний, монархічний, монархістично-конституційний, чи тоталітаристично-диктаторський у всіх його різновидах (націонал-соціалістичний, фашистський, фалангистський, чи комуністичний), діями цих організацій людських збірних керує психологічний націоналізм, тобто національний егоїзм — добро власного народу на першому місці й за всяку ціну. Це староримська засада: „Salus publica — suprema lex". („Громадська безпечність — найвищий закон").

Панівна роль здорового психологічного націоналізму наскрізь позитивна. Національний егоїзм, так само потрібний для збереження нації й держави, як інстинкт самозбереження, тобто здоровий, закладений природою егоїзм окремої живої істоти, бо без нього жадне ствердження не могло б існувати. Гірше, коли цей позитивний егоїзм та похідні його види — еготизм і егоцентризм (визнання себе на перше місце; уявлення себе за центр світу) виступа-

Карломанні зміни, що проходять в останній імперії світу, червоної Росії, у великій мірі захопили і спорт. Ще недавно російські, спортивні політики не хотіли слухати про відходження Національних Олімпійських Комітетів в Естонії, Латвії і Литві, сьогодні не лиш в цих країнах діє уже НОК, але й в Казахстані. Започаткували перші кроки в цьому напрямі врешті в Україні, де під тиском патріотичного суспільства діючий Державний Комітет Спорту та спортивних організацій, зредували проект статуту майбутнього Олімпійського Комітету України. Як і можна було сподіватися, засиджені чиновники цих інституцій, зайдя з Росії і, як вірні слуги місцеві хохла, запропонували Олімпійський Комітет України, як філію так зв. НОК СССР, основним завданням якого мало б бути „...сприяти підготовці спортсменів республіки для участі в Олімпійських іграх та справедливому відбору їх, у відповідності до спортивних критеріїв, до складу олімпійської збірної команди СССР". Очевидно, що точку проєкту статуту, відкине українське патріотичне суспільство. Спортсмен України бореться за самостійний виступи на світовій Олімпіаді та інших спортивних аренах світу. Сім скорше цей факт усвідомлять собі Російські спортивні діячі, тим краще воно відб'ється

Омелян Прицак

ЧОМУ ВІДНОВЛЕННЯ НТШ У ЛЬВОВІ?

(Доповідь виголошена на першій сесії НТШ у Львові 17-го березня 1990 року).

Рискуючи закид, що я вломлююся у відчинені двері, все таки дозволю собі розпочати мої роздуми з нагоди відновлення діяльності НТШ у Львові ствердженням, що майбутнє кожної культурної нації неможливе без забезпечення розвитку життєспособної, творчої науки і навчання науки даної національної культури на дану пору вирішує її економічну і політичну спроможність.

Наука (секулярна наука) є продуктом грецького генія. Тоді, коли всі інші так звані вищі культури мали в центрі уваги Бога, одні греки відкрили людину, і те, що притаманне людині — мислення, база всякого кроку вперед людини. Думка, творчість і розвивається у створенні власне старовинними греками форми спілкування людей — у діалозі. Грецький діалог (для прикладу можна взяти будь-який із діалогів Платона), це експеримент думки який завершився відкриттям бази всякої дійсної (секулярної) науки — абстракцією, що дала змогу у свою чергу поставити науковій теорії. Як один приклад грецького генія абстракції точності можна взяти грецький — по-модерному говорючи — фонемічний алфавіт, і, порівняти його зі системою письма тодішнього китайського культурного кола, що не знав абстракції.

Наука — це не єдиний фактор, що формує світосприйняття людини. Другим основним — і не менше важливим фактором є віра (в наш час вона теж звється ідеологією), яку так як греки відкрили людину в найдоскональній формі, сформулювали старі жиди.

Діалог побудував наукою і вірою (ідеологією) є головним змістом культурної історії людства принаймні за останні три тисячі років.

Є основна різниця поміж наукою і вірою (ідеологією). Тоді коли віра (ідеологія) базується (і мусить базуватися)

Володимир Барагура

ПОЛІТИКА Й ДИПЛОМАТІЯ „КИВАННЯ ПАЛЬЦЕМ У ЧОБОТІ"

Ворон воронові ока не виклює...

(Народна приповідка)

ють у крайній, зворотної формі — шовінізму, людоненависництва, расизму, імперіалізму, релігійної нетолерантності. Всі ці крайньо-негативні прояви окремих людей чи людських збірних перекреслюють засаду „жуй і дай другому жити".

Ці психологічні стани в практиці прибирають конкретну форму і в політиці та дипломатії проявляються в виді засади, мовляв, „цього вимагає інтерес спільноти, нації, країни, держави". Раді цього принципу топчуться євангельську заповідь „Люби ближнього свого, як самого себе", в якій Спаситель виразно дає перше місце егоїзмові, тобто любові передусім самого себе, а тоді з подібного любов'ю каже ставитися до ближнього. При тому „ближнім" є не тільки ідентична особа, але й збірнота. Це в психології має назву альтруїзму, хоч деякі психологи твердять, що альтруїзм, це завуальований егоїзм, бо людина альтруїст творить іншим добро тому, що її дія заспокоює й приносить задоволення власному „я" альтруїста.

Останні світові події дають багато навіжних при-

кладів стосування політико-дипломатії, базованих на принципах психологічного націоналізму, тобто національного егоїзму, в ім'я засади „інтересів і добра нації-держави". Психологічний націоналізм треба відірвати від світоглядно-ідеологічного націоналізму, який проявляє себе в формі організованої, партійної, воюючої.

Коли заіснує потреба забезпечити інтереси країни, тоді нехтується іншими шляхетними гаслами і принципами, як „права людини", право на самовизначення, право на вільне життя, на свободу релігії, совісті, врівноваженої приналежності, право зайняти місце в „народів вільних колі".

Останні події, що несподівано й блискаво прокотилися на очах невисоких у секретній ході й тасмні домовленості керівних державних чинників, дають достатньо доказів на політику-дипломатію „кивання пальцем у чоботі". Змінилася геополітична мапа світу, який поділено на „сфери впливу" — Західний світ, до якого належать західні країни Європи й ті країни, які колись мали наз-

ву „Середньої Європи" й після Другої світової війни стали „сателітами" СССР, а останню отримали назву „Східної Європи" Польща, Чехо-Словаччина, Румунія, Англія, чи пак Великобританія збанкрутована колишня імперія, яка займала становище „ближнього відокремлення", тепер грає третю скрипку в сфері країн західного світу, фактичним керівником якого є ЗСА, які теж змоніполізували впливи в цілому континенті Північної Америки — Канади та Середньої й Південної Америки. Впливи західної сфери сягають теж земель Африки.

Країни на схід від Польщі, це сфера впливів СССР. Окремий світ, це Японія, Китай та інші країни Азії. Розгра за них, це питання недалекого майбутнього, хоч на прикладі Китаю показалася перший раз дипломатія „кивання пальцем у чоботі". Це було в наслідок кривавого здавлення протестів, демонстрацій і домагань студентів демократизації Китаю. Ці демонстрації китайський уряд в нелюдський спосіб розчавив танками й висік кулеметним вогнем. Захід на знак протесту проголосив господарські санкції, погрожував зриванням дипломатичних взаємин, засоби масової інформації строго застерігали мілітарну акцію китайського уряду проти власної молоді, але за кілька тижнів, це заки висохла кров юнаків на бруківках і площах столиці, запла-

(Закінчення на стор. 4)

Зразок бюрократичного безглуздя в Україні

(м.б.) — „Літературна Україна" (колись „Літературна Газета" — мусіла переіменуватися, щоб не робити конкуренції московській „Літературній Газеті") — хоч змістом дуже „непартийна", то офіційно — партійна. Минулого місяця у її заголовку зменшено дещо формат ордена Леніна, спущено нижче безглузде „Пролетарі всіх країн єднайтесь", але все ж це режимний орган.

А ось як і який орган мусить боротися з залишками щербатківської бюрократії. В числі з 15-го березня ц.р. появилася дуже маркантне змістом своєрідне „виправдання" Адміністрації газети підписане Т. Богдановою. Богданова подає зразу інформацію про число передплатників закордонном (біля 600 з того у ЗСА — 102), цифри про заінтересування цих передплатників форматом і змістом „Літературної України", і виправдується, чому не має змоги відповісти: своєчасно і акуратно цим закордонним читачам газети на їхні листи.

Цитую слова Богданової: „Щоб надіслати офіційний лист за межі нашої країни, необхідно пройти своєрідні кордони 'Дантових кімнат' — стверства зв'язку УРСР. Коли ми просто спускали листи у звичайну поштову скринку, навіщо сподівалося, що маємо право чинити так, як і всі цивілізовані громадяни у всьому світі. Але поштовики, систематично повертаючи нашу пошту, змалювали довести зовсім протилежне — себто,

що права не маємо... Не маючи іншої ради, ми приймаємо до шановного поштового відомства з трьома примірниками т.зв. 'міжнародного списку', де треба правильно вказати у відповідній графі: 'найменування країни і міста', 'вартості листа (в карбованцях, золотом (?), франках (?), 'вагу тощо. Потім 'трійця' в особі керівника установи, відповідального за пересилку прашівника, та експедитора закріплюють особистими підписами і круглою печаткою з карбованим на цій печатці: 'недоволений' чи пересилка вложений нет' що ніякої 'контрабанди' у листі нема. Можливо необхідність забезпечення гарантованої доставки іноді вимагає такої уваги... Але при чому тут кореспонденція 'Л.У.'? ...Може її співробітники хочуть передати 'імперіалістам' секретні 'літературні майстерності', або що?... В надії, що 'перебудова' так допоможе колись, простежимо на Головоштурмі відповідним нашим зарубіжним шанувальникам. Вони люди цивілізовані, то нас зрозуміють".

Ще один образок підсоветської дійсноти, який ілюструє повне безглуздя советської бюрократії і її заскоружливість. Обмеження, які не мають ніякого сенсу, все ж стосуються, бо для виконання тих приписів посаджено чиновника, чи чиновників, їх треба звільнити, а це важко, бо вони довірені партії... Блудне коло!

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

АМЕРИКАНСЬКИЙ КОНСУЛЯТ У КІЄВІ?

Недавню конгресмен Дейвід Е. Боньор, демократ з Мишигену, член Українсько-Американських Ветеранів Станції ч. 101, повідомив нас, що є велика „надія" про можливість скорого відкриття американського консульства в Києві, а советського в Нью Йорку. Вже було відомлення в українській пресі про його заходи в Конгресі в цій справі. Він займався навіть збиранням підписів серед конгресменів до листа, якого він був вислав нещодавно до державного секретаря Джеймса Бейкера, з проханням, щоб відкрити консулат в Києві.

З радістю пише конгресмен Боньор у своєму листі із 26-го лютого, що законодавчу пропозицію про обидва консуляти вже підписав президент Джордж Буш і тим самим вже є законом. Це для нас українців є доброю новиною. Як ми вже писали раніше, конгресмен Боньор є українсь-

кого походження, який він гордиться і при кожній нагоді стариться це підкреслити. Він обіцяє даліше працювати в поширенні зв'язків з Україною. З нашої сторони, ми можемо сказати тільки те, що він заслуговує на повну підтримку нас всіх без винятку і без уваги на наші політичні переконання.

Ще хочемо звернути увагу читачів на це що писання листів до наших законодавців на йде надармо. Вони залишають свої впливи. Навіть коли лист іде в кіш, то заки він там попаде „хтось" його перечитусь, а це вже само собою зробило свою роботу. Тому при кожній нагоді старайтесь писати листи — чим їх більше, тим краще. Тоді будуть з нами рахуватися і у Вашингтоні.

Василь Машків
Мт. Клеменс, Миш.

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні присилати до редакції „Свободи" разом із двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

на об'явленні, і тому вимагає (і мусить вимагати!) від людини безапеляційного признання за правдивості своїх догм, наука ж — без попереднього дослідження однозначного загального визначеного доказу не може (і ніколи не повинна!) нічого сприймати за правдиве (аксіому). Сумніваючись у правдивості, наприклад, догми про Св. Троїцю (і мусить бути! блюзнірством, смертельним гріхом для кожного віруючого християнина. Зате, наприклад, для розвитку дослідів над „Словом о полку Ігореві" причинилися головню т.зв. „скептики", що квестіювали його оригінальність.

У відірванні від віри (ідеології), яка є централістичною (і мусить бути такою), з нетолеранцією у відношенні до всіх індоходуючих („сретична" — наука є (і мусить залишитися такою) — поліцентрична.

Але спільним знаменником базою для справжньої науки є рівень дотримання тих самих критеріїв („правил гри"), тобто метод дослідів і теорії, а також взаємопошання при всіх можливих (і потрібних) фактичних розходженнях, врешті прийняття доказаного висліді наукового дослідів партнера без огляду на те, чи комусть той вислід або його відкинув пресиєми чи неприємні (ідеології тут не повинна грати ніякої ролі).

Власне, на взаємному визнанні і взаємопошанні основуються взаємовідносини поміж поодинокими центрами науки чи то внутрі тієї самої держави, чи у міжнародному масштабі. Ситуація нагадує — тут масмо діло знову з продуктом творчості генія старих греків — олімпійські спортивні змагання, де рішальним є індивідуальний подвиг, де переможені гратують своєму переможцеві, а не обплывують його, щоб замаскувати свою невдачу.

У науці немає предестинації, поділу на відважного, активного, творчого, „старшого брата" і, спосібного лише імітувати, затурканого, пасивного „молодшого брата". Є тільки одна велика повноцінна світова наука. Геніяльність не улаженна від національної приналежності, або окресленням Академії як „великої".

Наука може бути тільки цілісна. В ній неможливі штучні, затабувані „чорні" або „білі" плями. Кожна пляма є на те, щоб її досліджувати. Подібно як держава — наука може існувати й розвиватися нормально тільки тоді, коли має міжнародне визнання. Всяка „блискача ізоляція", чи проголошення недоказаних „нових вчень" (наприклад

„нове вчення про мову" Ніколая Марра) є смертельною небезпечкою для науки.

Наука — це дуже делікатна квітка, яка може розвиватися і дозрівати тільки в умовах повної свободи (від ідеології) як особистості, так і досліді індивідуального вченого. Кожний творчий науковець — це з однієї сторони віртуоз-соліст, але — з другої — рівноправний член симфонічної оркестри науки, здібний виконувати свою частину дуже складної наукової композиції космічного ансамблю науки.

Отже якість української науки — це життява справа української спільноти як в краю, так і в діспорії. Якість науки залежить від якості її носіїв — науковців та їхніх творів. Не місце мені тут говорити про трагічну долю української науки в часі Сталіна і застою. Усім втасмиченим, а навіть зацікавленим є ясно, що українська національна наука під цю пору є у страшний кризі. Тому основне завдання української спільноти у всьому світі — допомогти перебудувати українську науку на Батьківщині. Треба вирощувати кадри високоартістичних науковців, нашу кращу зміну. Щоб вирощувати науковців, треба мати наукову політику, базу всякої великої політики. Політика — це візія майбутнього та мистецького можливого. Отже треба створити візію розвитку української науки, і, разом з тим, виявити що „можливе" українська спільнота як в краю, так і в діспорії може зробити для своєї науки, цего для забезпечення майбутнього української нації.

Символом української національної культури — є безперечно Тарас Шевченко, а своєрідною синеходою цього співвідношення — це „Товариство (Наукове Товариство) імені Шевченка" у Львові. Хоч Товариство фізично існувало у Львові в 1873-1939 роках, воно ніколи не було місцевим галицьким твором, а повсякчасно всеукраїнським. Створене як реалізація візії Михайла Драгоманова (родом з Лівобережного Гадяча), воно ґрунтувалося на пошретах українців усіх земель та станів. Вистачить тут назвати кілька імен: графіння Єлисавета Милорадович Скоропадська — виводила свій рід від гетьмана, та навіть від Рюриковичів промисловець Василь Симиренко був вуюком кріпака: а Степан Качала, галицьким греко-католицьким священником.

Продовження буде.

За самостійність...

(Закінчення зі стор. 2)

На перший погляд, Українці не мають чого скаржитися: представництво у вищій лізі — п'ять команд, а в сімдесятих їх було навіть шість. Та це слабка вітання, твердить Крук, — для решти клубів, які вже багато років кинуть у першій та другій лігах без будь-якої надії вибратися нагору. Національна ж ліга дасть шанс з'явитися на поверхні футбольного світу. Те, що в Україні є всі умови для її організації, не викликає сумніву. Такі великі міста, як Запоріжжя, Львів, Кривий Ріг, Маріуполь, Миколаїв та інші за відповідних умов можуть мати не гірші команди, ніж Мінськ, Тбілісі, Ленінград чи Москва... Можна передбачити, що в периферійних містах це викличе футбольний бум, який дасть змогу піднятися клубам фінансово. Участь у європейських турнірах, представництво в збірних України різних рангів, широкі міжнародні зв'язки дозволять підняти класу команд на вищий рівень. Тепер — щодо національної збірної, продовжує автор. У відповідних змаганнях чемпіонатів Європи та світу постійно беруть участь Кипр, Люксембург, Мальта, але остаточно всіх здивували підсумки останнього жеребкування європейського відбірного турніру. Свої команди виставили мікроскопічні Сан-Маріно та Ферерські острови, про існування яких багато хто навіть не здогадувався і які навіть на мапю своєї державності. Ось чому несправедливо звучать заяви деяких керівників (читай російських футбольних чиновників, зам. О. Т.), вітчизняного футболу про те, що Європейська футбольна Федерація і ФІФА не приймають уже до свого складу нових членів...

Коли Крук писав ці рядки про що важливу для України справу, він ще не знав про московські круїства, що знайшли своє місце на пресовій конференції, влаштованій для генерального секретаря ФІФА Йозефа Блаттера — 15 березня ц.р. Прибув Блаттер до столиці імперії в товаристві голови юридичного комітету ФІФА — Паблю Портою, як виглядає з цього інтерв'ю, рятувати «футбольну імперію» червоної Росії. Подася основні факти з тієї пресової конференції за квітською «Спортивною газетою», яка помістила його під заголовком «Зірвана ширма» в числі з 17-го березня ц.р. Власний кореспондент цієї газети — І. Трофименко, пише: «Очікувалася неординарна подія. Пресконференція з генеральним секретарем ФІФА Йозефом Блаттером і головою юридичного комітету цієї організації Паблю Портою. Нарешті під наведеними телекамерами й під акомпанюмент фотоспальних гостів в супроводі голови Федерації футболу СССР В. Колосова попрямували до своїх місць. Пан Блаттер так пояснив причину свого одногоденного візиту до нашої країни: «Надання допомоги Федерації футболу СССР, урегулювати конфлікт між Федерацією і Спілкою футболістів, вивчення обставин виникнення самостійної Федерації футболу Грузії. Ним було відзначено, що ФІФА на сьогодні

складає 166 членів, що статут Міжнародної Федерації футболу зрозумілий і в ньому роз'яснюється всі підстави прийому нових членів, що СССР є членом ФІФА від 1946 року і за радянською Федерацією закріплене постійне місце (завдяки навіності діячів ФІФА, зам. О.Т.) одного з віцепрезидентів. А потім ініціатива на пресконференції перейшла до журналістів і розмова набула досить специфічного забарвлення. Уже в першому запитанні оглядач журналу «Спортивні ігри» Горбунов акцентував увагу на Блаттера на тому, що футболу у нас до нинішнього року керувала фактично не федерація, а держава, що недавно визнав і сам В. Колосов.

— Чому, — запитав Горбунов, — протягом десятиріччя ФІФА заплочувала на це очі? Подкажувавши за запитанням, Блаттер однак ухилився (а як його підготував віцепрезидент ФІФА, росіянин — як йому відповідати на таке і подібні запити, зам. О.Т.) від прямої відповіді. І лише зазначив, що ФІФА вітає... відношення незалежності Федерації футболу СССР. З цього моменту, відмітив Трофименко, стало зрозуміло, що почесний гість просто введений в оману. І напружена атмосфера в залі досягла апогею. Кореспондент О. Левінсон (ТАСС) — У якому випадку Литва зможе отримати членство у ФІФА?

Й. Блаттер: — Про це мова може йти тільки тоді, коли вона буде визнана самостійною державою і на її території не буде поширюватися юрисдикція Федерації футболу СССР. І. Трофименко, кореспондент «Спортивної газети»: — ФІФА відмовила у членстві незалежній Федерації футболу Грузії. А як відрагує спілка, коли з аналогічними проханням звернуться Федерації футболу України або Білорусії — республіки, які є самостійними членами Організації Об'єднаних Націй?

Блаттер відповів, що грузинській федерації зовсім не відмовлено в членстві. Просто сьогодні вона згідно з деякими обставинами не може отримати міжнародного визнання. Що стосується другого пункту запитання, то ФІФА — орган не політичний, а футбольний і тому керується насамперед своїм статутом...

Кульмінацією пресконференції став виступ президента Спілки футболістів України (її не визнають, ані Державний Комітет Спорту СССР, ані Федерація футболу СССР, зам. О.Т.) В. Понедельника, який він зробив на правах репортера, підійшовши до мікрофону. Він запропонував панові Блаттеру відразу ж після закінчення пресконференції зустрітися і пояснити йому справжній стан справ у нашому футболі. Гість із задоволенням відгукнувся на пропозицію, однак на конференційну розмову не наважився. А в присутності В. Колосова, М. Симоняна і О. Парамова діалогу не вийшло, оскільки вони, не соромлячись Блаттера, постійно втручалися в розмову, намагаючись перевести її в скам'якле русло.

А тим часом, — пише далі Трофименко, — наше футбольне господарство

Загальні збори УАКРади в Чикаго

Чикаго (око). — В останній часі відділ УАКРади в Чикаго спільно з філією УАККА влаштував прийняття голови СКВУ Юрія Шимка, а в грудні минулого року спільно з Товариством Сприяння Рухові та УАККА гостили письменника, науковця, літературного критика і правозахисника українського народу Євгена Сверстюка.

Вбрезні стараннями УАКРади пастор Олександра Гарбузюк, голова Всеукраїнського Евангельсько-Богословського Братства, подав численній публіці інформацію про можливість спровадження людей до Америки, що залишили Советський Союз через релігійні переслідування й тепер перебувають в Австрії та Італії. Уряд ЗСА затвердив новий закон, який дає фінансову допомогу особам, що при-

їждять з Советського Союзу, коли хтось тут в ЗСА поробить старання, щоб бути їх спонсором. Присутні висловили думку, щоб тимі справами більше зацікавилися парафія та ЗУАДК. Вирішено написати листа до централі ЗУАДК щоб в Чикаго створити його філію й поробити старання, щоб була група людей, яка дбала б за ділянку суспільної опіки.

В кінці та на початку квітня УАКРада вітала в Чикаго Президента УНР в екзилі Миколу Плав'юка.

Загальні збори відділу УАКРади в Чикаго відбулися в неділю, 29-го квітня о 1-й год в домі ОДУМ, 2116 Чикаго аве. В програмі зборів звіт уступуючої управи та вибір нової. На збори запрошені члени й прихильники УАКРади.

Хочуть...

(Закінчення зі стор. 1)

захворювань і лікування дітей. На питання, чи має на це відповідний дозвіл міністерства охорони здоров'я, д-р З.Матківський сказав, що він обговорив цю справу в часі відвідин у міністра здоров'я Юрія Спіженка, як також дістав повну підтримку від усіх трьох народних депутатів СССР з Львова, Р. Братуня, І.Федорова, Ю. Сороченка. Багато допоміг д-рові Матківському його товариш по званні з Львова д-р Б. Білінський, який, до речі, прибув сюди, щоб узгодити деякі справи. Стремління д-ра З. Матківського — є винятком, що лікарню у Львові усіма най-

розв'язується. Слідом за грузинськими командами на поле вже не вийдуть представники Литви. Коли справа йшла йти так, то востаннє ми матимемо чемпіонат, який не викликає ніякого інтересу в більшості.

Коли пресконференція вже закінчилася, невдоволені відповіддю Блаттера представники прибалтійських республік ще раз попрямували до роз'яснень ситуації, якщо скажимо, Україна чи Білорусія наполягати на членстві у ФІФА на правах самостійних членів ООН. Відповідь цього разу була такою:

— Давайте реально дивитися на речі. Для того, щоб розглядати таке питання, до нас мають надійти конкретні звернення, — закінчив Трофименко.

Ця відповідь звучить, немаче запрошення для України і Білорусії, вислати до ФІФА просяби прийняти їх до свого складу. Треба сумніватися чи сучасна Федерація футболу України ризикує на цей крок. Але українські симпатичні футболу: цією відповіддю дістали «нову зброю» в «холодній війні» з окупантом за належні права українським футболістам, врешті звільнитися від російського ястру.

Документаційний центр при праці

Є діяльність, що заслуговує на підтримку цілої української громади. Такою є праця УКДЦЦ, що в минулому випрошувала славні назви фільмів про голод 1932-33 років в Україні «Жива розпач». Тепер центр збирає матеріял про Україну і українців в Другій світовій війні.

Центр підготував серію коротких півгодинних відеофільмів про події Другої світової війни та долю України і українців в тім історичний часі. Ці корот-

кі відеофільми служать в першій мірі, навчальним матеріялом для канадських та інших шкіл. Виходячи з потреб основної діяльності виховання метражного одногодинного фільму про Україну і українців в Другій світовій війні.

Щоб здійснити цей задум треба фондів. Наша українська громада все дуже жертвенно відгукувалася на потреби УКДЦЦ. Цим разом з нагоди свята державності, 22-го січня 1990 року голова КУК Торонто

На знімку (зліва): Юрій Даревич, Богдан Онішук, Ярослав Соколик, голова КУК Торонто, Василь Янішевський, Михайло Калімін, фінансовий секретар КУК Торонто, Василь Кирилюк.

МОСКВА В ЧЕТВЕР, 12-го квітня, вперше публічно призналася до того, що советське НКВД, а не нацисти були виконавцями масакри 15,000 польських офіцерів у перших місяцях Другої світової війни. Московське радіо, цитуючи офіційне пресоє агентство ТАСС, проголосило, що НКВД було виконавцем вбивств польських військовиків у Катинських лісах. В радіомовленні з Москви сказано: «советська сторона висловлює глибоке каяття та заароує це до одного з найбільших злочинів Сталіна». Досі Москва завжди твердила, що не НКВД, а нацисти були причинниками цього злочину. Це повідомлення передано під час візиту в Москву президента Польщі Войцеха Ярузельського.

ЗНАВЦІ ВІЙСЬКОВОГО ДІЛА в СССР стверджують, що советські військові провідники незадоволені реформами президента Михайла Горбачова, в яких ім припадає багато менш важлива роль, і стараються повернути свою важливість та забезпечити за собою більше сили та влади. Ці спеціалісти заявляють, що останнім часом впливи військовиків значно зросли, а це приписують тому, що війська М. Горбачова тепер в обличчя різноманітних невдоволеності в республіках є потрібне. Цьому зростові військових впливів приписують також й гостріші вимоги советських делегатів у Вашингтоні минулого тижня коли обговорювано деякі роззброєння.

ПЕРЕДБАЧАЮЧИ ПОДВОСНІЯ кількості автомобілів на дорогах ЗСА в наступних трьох десятиріччях, Департамент транспорту виправдовує велику програму компютеризації та автоматизації як фундаментально змінити проєктування автомобілів та магістралей. Секретар Департаменту транспорту проголосив у середу, 11-го квітня, про виділення 8 міль. дол. для встановлення компютеризованого устаткування до 100 автомобілів в Орландо, Фла., на якому кожний водій буде інформований про стан на дорогах попереду. Минулого місяця у звіті до Конгресу Департамент транспорту звернувся до федеральної, стейтських та міських влад і приватних бізнесів щоб вони підтримали цю загальнонаціональну дослідницьку програму з ціллю прискорення її введення в життя.

Озон Парк в поклони Т. Шевченкові

Заходами Відділу УАККА в Озон Парку, Н. Й., відбувся в неділю, 25-го березня, в залі церкви Покрова Божої Матері концерт у честь Тараса Шевченка. Святкову програму відкрив і нею провів голова місцевого Відділу Іван Безубяк. Привітавши о. парха Петра Огірка й писувачів, ведучий коротко з'ясував причини кожнорічних всенародних святкувань пам'яті Т. Шевченка, як пробудника й духовного провідника української нації на шляху до волі. Першим виступив церковний хор, відспівавши «Заповіт» (Шевченко-Стенко) й «Думи мої» (Шевченко-Євген Козак).

Глибоко продуману, дбайливо опрацьовану й зразково подану доповідь виголосив членка 35-го Відділу СУА в Озон Парку Анна Байляк. Своє слово доповідь базувала на багатьох джерельних матеріялах, рясно пересипуючи його цитатами з поезій Шевченка й характеристики поета видатними українськими й чужими шевченкознавцями.

Головною темою, яку висвітлювала доповідь, була роль Шевченка, як духовно-ідейного провідника нашої нації, який на її «стороні» поставив своє пламенне, пророче слово: «Й указав їй шляхи, якими вона має йти, якими вона має йти до своєї мети. Цю магічну силу свого поетичного слова Шевченко зачерпнув із найглибших надій української нації. Сподіваюся й поштою до цієї дії була в Шевченка його безмежна любов до України».

Хором диригував проф. Тиміш Білостоцький, акомпанював на фортепіані проф. Тарас Левицький. Сцена була удекорована вишиваними рушниками й портретом Кобзаря, про що подякував господарський референт Відділу УАККА Михайло Новосад.

Закликаємо і інші організації йти за прикладом нашої громадської надбудови й жертвувати на фонд УКДЦЦ. За далішими інформаціями просимо звертатися до: Українсько-Канадського Дослідно-Документаційного Центру, 620 Spadina Avenue, Toronto, Ontario M5S 2H4.

ЦЬОГОРІЧНИЙ ПЕРЕПИС населення ЗСА серйозно відстає, згідно з повідомленнями федеральних чиновників. Сотні тисяч форм не були післані на правильні адреси, мільйони американців, які їх отримали, не заповнили цих форм та не післили їх до Бюра перепису населення. Серед основних причин такого стану є те, що в бюрі шлком не були зареєстровані деякі нові будинки, шлі комплекси були зазначені, як одиниці. Працівники Бюра по перепису населення звинувачують пошту, яка не доручила форми на деякі адреси. Але основною причиною відставання перепису населення є те, що люди не вислали заповнені форми. Це явище спостерігається не лише в бідних дільницях, але й багатих. Так мешканці бостонської дільниці Бікон Гілл вислали лише 41 відсотків форм, і західного горішнього Мангеттену — 43 відсотки, і Голлівуду, Каліф. — 49 відсотків.

ВЧЕНИМ ВДАЛОСЯ ВІДНАЙТИ генетичний код життя ДНА в рослині, яка росла 17 міль. років тому, багато мільйонів перед появою людини. Листок рослини, спорідненої із сучасною магнолією, який до тепер зберіг свій колір, вчені знайшли в гуші на дні старого озера. Найстарший ДНА, який вченим вдалося проаналізувати раніше, був знайдений в шерсті мамонта, який жив 40,000 років тому. Вчені-палеоботаники називають недавній успіх своїх вивчень «фантастичним переворотом», який відкриває нову еру у вивченні залишків. Ведучий дослідної групи науковців Каліфорнійського університету Майкл Клейсказав, що якщо їм вдасться віднайти ще більше таких добре збережених залишків, то в науці може відкритися ще одна галузь — молекулярна палеонтологія.

ПІСЛЯ ДВОХ РОКІВ ПОШУКУ на подив багатьох у музичному світі, в середу, 11-го квітня, голова ради Ньюйоркської філармонії проголосив, що новим музичним директором призначений диригент із Східної Німеччини Курт Мазур. Ім'я 62-літнього директора Лейпцигської Гевандгаузенської оркестри К. Мазура не було настільки відомим, як Ленарда Слаткіна, Коліна Дейвіса, або Джузеппе Сінаполі. Ще минулої осені посада директора Ньюйоркської філармонії була запропонована італійському диригенту Клявіо Аббато, але той відмовився після того, як йому була запропонована така сама посада в Берлінській філармонії. Контракт з К. Мазуром підписаний до 1997 року. Для мене це була дуже велика несподіванка, — сказав Мазур, який добре розмовляє англійською мовою, в телефонічному інтерв'ю з Парижу. Він приходить на місце Зубіна Меті, який раніше зрезигнував.

Повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що
ПОСВ'ЯЧЕННЯ-БЛАГОСЛОВЕННЯ
ПАМ'ЯТНИКА
НА МОГИЛІ
бл. п.
Ярослава Дмитра Рубля
(Робуса)
відбудеться
дня 22-го квітня 1990 р., о год. 2:30 по пол.
на українському православному цвинтарі
св. Андрія Первозванного
в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. (Sec. 8 "B")
Дружина ЯРОСЛАВА ПЕТРОПЕЛЛЯ

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомих,
що дня 8-го квітня 1990 р. упокоївся в Бозі
на 95-му році життя

бл. п.
РОМАН ЛЕСИК

кол. старшина Українських Січових Стрілець та диригент оркестру при УСС-ах, кол. старшина УГА, учасник боїв під Мавіакою, доволітний учитель і інспектор народних шкіл в Галичині, кол. директор переселенського табору в Любеку, етнограф, композитор і диригент духових оркестру в Галичині і ЗСА.

ПАРАСТАС відбудеться в похоронному заведенні Головачів в Пармі, дні 9-го квітня 1990 р.

ПОХОРОНІ відбудуться 11-го квітня 1990 р. з церкви св. Покрови, звідки тіло Покояного було перевезене на цвинтар св. Андрія, Парма, Огайо.

Горезь прибіти:
сини — ІГОР з дружиною
ЛЕВКО з дружиною і дітьми
донька — ЯРИНА ПОДУБІНСЬКА з мужем
ОРЕСТОМ
сестринка — ДАРІЯ КУЗЬМОВИЧ з мужем
МОДЕСТОМ і дітьми
ближча і дальша Родина в Америці та в Україні
Замість квітів просимо скласти пожертви на добродійні цілі.

В. Б.

У глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих,
що 14-го квітня 1990 р. по короткій, важкій недужі відійшов у Вічність
наш Найдорожчий МУЖ, БРАТ і СТРИЙКО
бл. п. інженер-архітект
ОРЕСТ ГЛАДКИЙ
народжений 27-го серпня 1905 року.
ПАРАСТАС в середу, 18-го квітня 1990 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин-Литвин, Юніон, Н. Дж.
ПОХОРОНІ ВІДПРАВИ в четвер, 19-го квітня 1990 р. о год. 9:30 рано в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., Саффорд Авеню. Після Божественної Літургії Тіліні Останки будуть перевезені на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного, С. Бавнд Брук, Н. Дж.
В горю і жалобі залишили:
дружина — ІРЕНА
сестра — ІРЕНА
брат — ЯРОСЛАВ
брат — ВОЛОДИМИР з дружиною ЛІДОЮ
племінник — АДРИАН з дружиною

В. Б.

У глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих,
що 14-го квітня 1990 р. по короткій, важкій недужі відійшов у Вічність
наш Найдорожчий МУЖ, БРАТ і СТРИЙКО
бл. п. інженер-архітект
ОРЕСТ ГЛАДКИЙ
народжений 27-го серпня 1905 року.
ПАРАСТАС в середу, 18-го квітня 1990 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин-Литвин, Юніон, Н. Дж.
ПОХОРОНІ ВІДПРАВИ в четвер, 19-го квітня 1990 р. о год. 9:30 рано в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., Саффорд Авеню. Після Божественної Літургії Тіліні Останки будуть перевезені на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного, С. Бавнд Брук, Н. Дж.
В горю і жалобі залишили:
дружина — ІРЕНА
сестра — ІРЕНА
брат — ЯРОСЛАВ
брат — ВОЛОДИМИР з дружиною ЛІДОЮ
племінник — АДРИАН з дружиною

В. Б.

У глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих,
що 14-го квітня 1990 р. по короткій, важкій недужі відійшов у Вічність
наш Найдорожчий МУЖ, БРАТ і СТРИЙКО
бл. п. інженер-архітект
ОРЕСТ ГЛАДКИЙ
народжений 27-го серпня 1905 року.
ПАРАСТАС в середу, 18-го квітня 1990 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин-Литвин, Юніон, Н. Дж.
ПОХОРОНІ ВІДПРАВИ в четвер, 19-го квітня 1990 р. о год. 9:30 рано в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., Саффорд Авеню. Після Божественної Літургії Тіліні Останки будуть перевезені на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного, С. Бавнд Брук, Н. Дж.
В горю і жалобі залишили:
дружина — ІРЕНА
сестра — ІРЕНА
брат — ЯРОСЛАВ
брат — ВОЛОДИМИР з дружиною ЛІДОЮ
племінник — АДРИАН з дружиною

В. Б.

У глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих,
що 14-го квітня 1990 р. по короткій, важкій недужі відійшов у Вічність
наш Найдорожчий МУЖ, БРАТ і СТРИЙКО
бл. п. інженер-архітект
ОРЕСТ ГЛАДКИЙ
народжений 27-го серпня 1905 року.
ПАРАСТАС в середу, 18-го квітня 1990 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин-Литвин, Юніон, Н. Дж.
ПОХОРОНІ ВІДПРАВИ в четвер, 19-го квітня 1990 р. о год. 9:30 рано в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., Саффорд Авеню. Після Божественної Літургії Тіліні Останки будуть перевезені на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного, С. Бавнд Брук, Н. Дж.
В горю і жалобі залишили:
дружина — ІРЕНА
сестра — ІРЕНА
брат — ЯРОСЛАВ
брат — ВОЛОДИМИР з дружиною ЛІДОЮ
племінник — АДРИАН з дружиною

В. Б.

У глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих,
що 14-го квітня 1990 р. по короткій, важкій недужі відійшов у Вічність
наш Найдорожчий МУЖ, БРАТ і СТРИЙКО
бл. п. інженер-архітект
ОРЕСТ ГЛАДКИЙ
народжений 27-го серпня 1905 року.
ПАРАСТАС в середу, 18-го квітня 1990 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин-Литвин, Юніон, Н. Дж.
ПОХОРОНІ ВІДПРАВИ в четвер, 19-го квітня 1990 р. о год. 9:30 рано в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., Саффорд Авеню. Після Божественної Літургії Тіліні Останки будуть перевезені на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного, С. Бавнд Брук, Н. Дж.
В горю і жалобі залишили:
дружина — ІРЕНА
сестра — ІРЕНА
брат — ЯРОСЛАВ
брат — ВОЛОДИМИР з дружиною ЛІДОЮ
племінник — АДРИАН з дружиною

В. Б.

У глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих,
що 14-го квітня 1990 р. по короткій, важкій недужі відійшов у Вічність
наш Найдорожчий МУЖ, БРАТ і СТРИЙКО
бл. п. інженер-архітект
ОРЕСТ ГЛАДКИЙ
народжений 27-го серпня 1905 року.
ПАРАСТАС в середу, 18-го квітня 1990 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин-Литвин, Юніон, Н. Дж.
ПОХОРОНІ ВІДПРАВИ в четвер, 19-го квітня 1990 р. о год. 9:30 рано в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., Саффорд Авеню. Після Божественної Літургії Тіліні Останки будуть перевезені на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного, С. Бавнд Брук, Н. Дж.
В горю і жалобі залишили:
дружина — ІРЕНА
сестра — ІРЕНА
брат — ЯРОСЛАВ
брат — ВОЛОДИМИР з дружиною ЛІДОЮ
племінник — АДРИАН з дружиною

В. Б.

У глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих,
що 14-го квітня 1990 р. по короткій, важкій недужі відійшов у Вічність
наш Найдорожчий МУЖ, БРАТ і СТРИЙКО
бл. п. інженер-архітект
ОРЕСТ ГЛАДКИЙ
народжений 27-го серпня 1905 року.
ПАРАСТАС в середу, 18-го квітня 1990 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин-Литвин, Юніон, Н. Дж.
ПОХОРОНІ ВІДПРАВИ в четвер, 19-го квітня 1990 р. о год. 9:30 рано в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., Саффорд Авеню. Після Божественної Літургії Тіліні Останки будуть перевезені на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного, С. Бавнд Брук, Н. Дж.
В горю і жалобі залишили:
дружина — ІРЕНА
сестра — ІРЕНА
брат — ЯРОСЛАВ
брат — ВОЛОДИМИР з дружиною ЛІДОЮ
племінник — АДРИАН з дружиною

В. Б.

У глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих,
що 14-го квітня 1990 р. по короткій, важкій недужі відійшов у Вічність
наш Найдорожчий МУЖ, БРАТ і СТРИЙКО
бл. п. інженер-архітект
ОРЕСТ ГЛАДКИЙ
народжений 27-го серпня 1905 року.
ПАРАСТАС в середу, 18-го квітня 1990 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин-Литвин, Юніон, Н. Дж.
ПОХОРОНІ ВІДПРАВИ в четвер, 19-го квітня 1990 р. о год. 9:30 рано в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., Саффорд Авеню. Після Божественної Літургії Тіліні Останки будуть перевезені на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного, С. Бавнд Брук, Н. Дж.
В горю і жалобі залишили:
дружина — ІРЕНА
сестра — ІРЕНА
брат — ЯРОСЛАВ
брат — ВОЛОДИМИР з дружиною ЛІДОЮ
племінник — АДРИАН з дружиною

В. Б.

У глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих,
що 14-го квітня 1990 р. по короткій, важкій недужі відійшов у Вічність
наш Найдорожчий МУЖ, БРАТ і СТРИЙКО
бл. п. інженер-архітект
ОРЕСТ ГЛАДКИЙ
народжений 27-го серпня 1905 року.
ПАРАСТАС в середу, 18-го квітня 1990 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин-Литвин, Юніон, Н. Дж.
ПОХОРОНІ ВІДПРАВИ в четвер, 19-го квітня 1990 р. о год. 9:30 рано в церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., Саффорд Авеню. Після Божественної Літургії Тіліні Останки будуть перевезені на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного, С. Бавнд Брук, Н. Дж.
В горю і жалобі залишили:
дружина — ІРЕНА
сестра — ІРЕНА
брат — ЯРОСЛАВ
брат — ВОЛОДИМИР з дружиною ЛІДОЮ
племінник — АДРИАН з дружиною

В. Б.

У глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих,
що 14-го квітня 1990 р. по короткій, важкій недужі відійшов у Вічність
наш Найдорожчий МУЖ, БРАТ і СТРИЙКО
бл. п. інженер-архітект
ОРЕСТ ГЛАДКИЙ
народжений 27-го серпня 1905 року.
ПАРАСТАС в середу, 18-го квітня 1990 р. о год. 7:3

Балтимор зустрів Г. Михайленко

Зустріч української громади Балтимору з Ганною Михайленко з Одеси, ученицею, бібліотекаркою, політичним в'язнем психіатричного тюрму КГБ, відбулася 18-го березня с. р. в залі Дому Української Молоді. Ганна Михайленко була захисницею української мови й культури у зрушівкованій Одесі, а в 70-х роках — активісткою українського руху оборони людських прав і допомоги українцям, які були переслідувані совєтським режимом. Ганну Михайленко заарештували за ту діяльність в 1980 році з жорстокою, здорову, запроторили в психіатричну лікарню КГБ. Звільнили її лише в травні 1988 року завдяки міжнародній інтервенції та особистим заходам президента Рональда Рейгана. В кінці грудня минулого року приїхала вона до ЗСА на запрошення відділу Міжнародної Амністії в Бостоні на лікування і при тій нагоді відвідала деякі українські громади. Балтимор був однією із них.

Зустріч у Балтиморі підготували три жіночі організації: СВА, ОЖ ОЦСУ і АОЛПУ. Вечір відкрила Оксана Палійчук, голова відділу АОЛПУ, яка познайомила з гостею в Одесі під час відвідин України минулого року. Д-р Ніна Строката-Караванська виступила із словом про Ганну Михайленко, її приятельку від довгих років. У виступі вона зауважила, що сучасне українське відродження дехто вважає за наслідок теперішнього стану в СРСР. На думку д-р Строкатої ці зрушення мали прийти вже одно, бо людина не може безконечно підкорятися силі. В нинішній кризі совєтської системи оборона прав людини переходить в оборону національних прав і це не впадо з неба, але було підготовлене попередниками, т. зв. дисидентами (членами руху опору). І хоч дисидентський період закінчився, але люди-дисиденти пішли в сьогоднішній етап процесу відродження. Наш обов'язок знати про тих людей, знати, у чому полягало їхнє вільнодумство, як вони терпіли та як прийшли до сьогоднішнього процесу.

Ганна Михайленко саме одна із них, заявила д-р Строката-Караванська. Заарештували її в лютому 1980 року і виста про те прийшла сюди швидко, так що вже 8-го березня 1980 року під совєтською амбасадой у Вашингтоні відбувся протест проти її ув'язнення, в якому взяли участь присутні в залі Надія Зінкевич, Ганна Самутин, Рая Зелінська і д-р Строката. Був це Міжнародний жіночий день і протест був теж в оборону Оксани Мешко. Г. Михайленко, як інформувала д-р Строката, родом із Підкарпаття, славного традиційним визвольної боротьби. У 1950 році виселено цілу родину Ганни Михайленко в Одещину. Там вона стала педагогом, поширювала українську мову, заохочувала читати українські книжки. Коло неї почали збиратися прихильні українству люди. Вона дала перший семінар етнографічного мистецтва. Ця її притягальна сила до українства була причиною арешту і такого жорстокого покарання. Ганну Михайленко вважали на Заході як „в'язня сумління“ і лише по вісьмох роках ширшої міжнародної інтервенції, в травні 1988 року вдалося звільнити її.

Ганна Михайленко почала свій виступ подякою українській громаді за допомогу і визволення. Подякувала теж д-р Строкату за тепле слово та додала, що саме д-р Строката з чоловіком почали в Одесі перший протест, в Одесі, яка здалася їй, Михайленко, „чорною ніччю“, коли туди поїхала. Про себе сказала, що вона родом з Бойківщини, звідки внаслідок зміни „нафти за вугілля“ вивселено 140,000 осіб в 1951 році, в тому числі і її родину. Батько її помер коли їй було 7 років, а мати, проста селянка, в 1970 році. В Одесі працювала учителькою, заохочувала дітей говорити, читати українською мовою. Говорила про те теж з батьками дітей.

Згодом гостя описала свої переживання в психіатричній лікарні, фактично в психіатричній тюрмі, куди її, здорову, запроторили. Розповіла про те, як сильними ліками звалили її з ніг, про втрату мови через 2-3 роки, про тероризацію лікарствами, погані санітарні умови і харчі, фізичні і духовні знущання. Переконала вона у тому, що усі ці „психіатричні тюрми“ і далі зберігаються, а в них і старі мучителі. Іде боротьба про те, щоб виявити тих, які знущалися над в'язнями та віддати їх до суду.

Про сучасні відносини в Україні поінформувала, що південні райони України заселяють чужинними елементами з-поза України в той час, як українців із зазначених Чорнобильською катастрофою районів ніде не переселяють. В Одеській області більшість українців, але російська мова панівна, КГБ і далі контролює, підслушує телефони, залюс, українським націоналізмом“. В Одесі українці зрушівковані, а свідомі бояться втратити працю. Все ж таки Україна встає на ноги. Коли Караванські почали працювати, тоді це дуже мало осіб працювало до українства, але після повернення із заслання д-р Строката не впізнала уже Одесу. Тепер в Одесі є філія неформальних організацій, зживається українська символіка. Є заходи відновити УАПЦ, а переселені бойки втримували українську католицьку парафію. В управі міста багато чужинців з українськими прізвищами і хоч Одеса і Балтимор міста-посестри, ніде не згадується про те, що Одеса — українське місто. Саме тепер іде боротьба за відродження української мови в міське й інші урядування.

Доповідка вважала, що всім українцям треба звернути увагу на південь України, щоб зберегти його за Україною. Там потрібна українська преса, школи тощо. В загальному доповідка вважає, що в Україні демократія дуже куща та що без проливу крові не обійдеться. В дискусії звернула увагу на те, щоб не давати ніякої можливості збагатитися нашою допомогою „банди вбивць“ та закінчила свій виступ окликом „Дай, Боже, нам діждатися вільної України!“

Б. С.

КОВЗА ПРОПОНУЄ

3002 ЗОЛОТІ КЛЮЧІ (з Ніною Матвієнко) — лише \$6.95
Копію купуйте одну додаткову касетку
Також продаються наступні касети — \$10.95 (включає пошту)

- C001 Маруся Чурай
- C006 Не журись! — „Від вуха до вуха“
- C007 Не журись! — „Повітряні теплові“
- C008 Не журись! — „І мертвим і живим і ненародженим“
- C009 Не журись! — „Картотека пана Базя“
- C010 Не журись! — „Вертеп“
- C011 О Білозір/В Морозов — дуєт
- C012 Брати Гадюки — „Рок-рол до рана“
- C013 Брати Гадюки — Е Драч/А Панчишин/В Морозов/В Жданкін
- C014 Концерт співач — Фестиваль „Червона Рута“
- C015 Концерт переможців — Фестиваль „Червона Рута“
- C016 Концерт рок-музикантів — Фестиваль „Червона Рута“
- C017 Концерт поп-музикантів 1 — Фестиваль „Червона Рута“
- C018 Концерт поп-музикантів 2 — Фестиваль „Червона Рута“
- C019 Через віки і серце — В Нечепу
- C020 З беріг зачарованої Десни — В Нечепу
- C021 Копилки і щедрик — Український чоловічий хор ім. Ревуцького
- C022 Наша дума, наша пісня — Н. Крюкова, Г. Менькуш
- C023 Київський квартет саксофоністів

Всі Золоті Ключі в Торонто — Н. Матвієнко \$29.95
Доставка до 4-ох тижнів
Висипайте Ваше замовлення з чеком на адресу
KOVZA INTERNATIONAL CORP.
3253 Lakeshore Blvd. W., Toronto, Ontario, Canada M8V 1M3
(416) 253-9314 • FAX (416) 253-9515

Name: _____
Address: _____
City: _____
Postal/Zip Code: _____
Amount Enclosed: \$ _____

Місце Товариства Сприяння Народному Рухові України за Перебудову, що почало в листопаді 1989 року, розпочало 1990 рік активною працюючим рядом активних імпрез та заходів.

В час Різдвяних свят за обидва стилі активісти товариства ходили з колядою на потреби Руху і заклали 5,605 дол., незважаючи на те, що головні ініціатори цієї коляди, Любомир Кузик, важко захворів у час свят і не міг провести, як було заплановано, цієї ширшої акції.

Наш осередок відвідали та виступили з доповідями дітя Руху з Києва і Львова, учні, письменники, що тепер перебувають в Америці. 26-го січня, виступав перед численною публікою д-р В'ячеслав Брюховецький, керівник відділу Інституту Літератури Академії Наук у Києві і заступник голови Колегії національностей Народного Руху України за Перебудову. Доповідчак говорив на тему: „Народний Рух України — сучасні завдання і проблеми“. Реалістичні і наскрізь ділові думки дітя Руху вислухала з увагою аудиторія, що складалася з понад триста людей. Д-р Брюховецький зустрівся ще окремо з членами Ради Товариства Сприяння, де розглядали різні форми допомоги Україні та обопільної співпраці. Він також виступав на форумі Філії УКУ.

4-го лютого зійшовся актив Товариства на приватній зустріч-повідомлення співробітників Академії Наук, д-ра Олександра Демченка, голови відділу біофізики в Інституті біохімії. О. Демченко очолює науковий рух у цьому інституті і розповів, як організується інтелігенція та у якому стані перебувають від Москви перебуває українська наука. Цю проблему він поширив у своєму інтерв'ю, що його д-р Демченко дав газеті мерилінського Університету „Войс“. Наш молодий учений так заявив: „Я працюю в Українській Академії Наук. Важливо, щоб американська наукова громадськість знала, що ми не бажали далі перебувати під керівництвом московських бюрократів“.

Д-р Демченко цікавився можливістю прямого наукового обміну і зв'язків між українськими і західними установами. „Войс“ додає від себе: „Коли Демченко повернувся кінцем лютого до Києва, він стане важливим джерелом інформації для своїх колег, що зацікавлені в майбутній науковій праці з західними вченими“.

Члени Товариства взяли численну участь у зустрічах з Ольгою Горинь зі Львова, яка була гостем Об'єднання Жіночих Організацій Чикаго й околиць, а також виступала у Філії

Вісті з Руху в Чикаго

Чикаго (РУХ). — Місце Товариства Сприяння Народному Рухові України за Перебудову, що почало в листопаді 1989 року, розпочало 1990 рік активною працюючим рядом активних імпрез та заходів.

В час Різдвяних свят за обидва стилі активісти товариства ходили з колядою на потреби Руху і заклали 5,605 дол., незважаючи на те, що головні ініціатори цієї коляди, Любомир Кузик, важко захворів у час свят і не міг провести, як було заплановано, цієї ширшої акції.

Наш осередок відвідали та виступили з доповідями дітя Руху з Києва і Львова, учні, письменники, що тепер перебувають в Америці. 26-го січня, виступав перед численною публікою д-р В'ячеслав Брюховецький, керівник відділу Інституту Літератури Академії Наук у Києві і заступник голови Колегії національностей Народного Руху України за Перебудову. Доповідчак говорив на тему: „Народний Рух України — сучасні завдання і проблеми“. Реалістичні і наскрізь ділові думки дітя Руху вислухала з увагою аудиторія, що складалася з понад триста людей. Д-р Брюховецький зустрівся ще окремо з членами Ради Товариства Сприяння, де розглядали різні форми допомоги Україні та обопільної співпраці. Він також виступав на форумі Філії УКУ.

4-го лютого зійшовся актив Товариства на приватній зустріч-повідомлення співробітників Академії Наук, д-ра Олександра Демченка, голови відділу біофізики в Інституті біохімії. О. Демченко очолює науковий рух у цьому інституті і розповів, як організується інтелігенція та у якому стані перебувають від Москви перебуває українська наука. Цю проблему він поширив у своєму інтерв'ю, що його д-р Демченко дав газеті мерилінського Університету „Войс“. Наш молодий учений так заявив: „Я працюю в Українській Академії Наук. Важливо, щоб американська наукова громадськість знала, що ми не бажали далі перебувати під керівництвом московських бюрократів“.

Д-р Демченко цікавився можливістю прямого наукового обміну і зв'язків між українськими і західними установами. „Войс“ додає від себе: „Коли Демченко повернувся кінцем лютого до Києва, він стане важливим джерелом інформації для своїх колег, що зацікавлені в майбутній науковій праці з західними вченими“.

Члени Товариства взяли численну участь у зустрічах з Ольгою Горинь зі Львова, яка була гостем Об'єднання Жіночих Організацій Чикаго й околиць, а також виступала у Філії

Однією з найцікавіших імпрез чикагського Товариства Сприяння Рухові була віче-зустріч із львівським письменником і народним депутатом СРСР, Ростиславом Братунем, що відбулася 24-го лютого. В середині березня приїхав до Чикаго Іван Дзюба, економіст Олег Білоус та редактор „Літературної України“ Борис Рогоза.

Товариство розпочало тепер компанію за придбання членства. Сотню першочислен членів намагається подвоїти, якщо не потроїти. В березні Товариство відкрило свою постійну канцелярію з власним бюро і читальне головне видання з України. 9-го березня заступник голови дав інтерв'ю на радіо „Голос Америки“ про діяльність Товариства Сприяння в Чикаго.

Ряд товариств зголосили співпрацю з Товариством Сприяння й організуватимуть окремі імпрези на допомогу Україні. 10-го березня 101-й Відділ Союзу Українок Америки влаштував вечір пісень, танців і розваг у пам'яті Володимира Івасюка під заголовком „Весняний розрив“. Хор „Сурма“ підготував окремий фестиваль пісень з участю танцювальних ансамблів „Громицька“ і „Україна“. Хор православної церкви св. Андрія дасть два духовних концерти в американських церквах. Прибуток з цих імпрез призначено на фонд допомоги Україні.

Українці Рочестеру підтримують незалежність Литви

На запрошення литовської громади в суботу, 31-го березня, українці Рочестеру демонстрували з прапорами і транспарантами в маніфестації в оборону державної незалежності Литви. В маніфестації, яка відбулася в центрі міста біля „Стопа Свободи“, брали участь також латвійці і естонці.

Демонстранти, хоча й докучили „Стопа Свободи“, з допомогою голосників домогалися, щоб президент Джордж Буш визнав уряд незалежної Литви, щоб Горбачов відкликав окупаційні війська з Литви, та кричали такі кличі як: „Вільна Литва“, „Незалежна Україна“, „Горбачов геть з балтійських країн“ та інші. Після півгодинного походу учасники маніфестації стали в коло і заспівали американський національний гімн, як також кожна національна група по черзі співала свій гімн а їхні представники виступали з промовами.

Промовці балтійських національних груп закликали всі поневолені нації ставати разом і працювати за здобуття незалежності в своїх державах. Від українців промовляв рочестерський тлумач Володимир Захарків. Він сказав, що „всі поневолені народи і всі люди, які дорожать свободою, віддають честь хоробрим литовським провідникам, які відважилися на такий сміливий крок, як проголошення самостійності Литви, а з'єднаний литовський народ своєю непохитністю і завазистістю повинен стати прикладом іншим“.

Маніфестація проходила в дружній атмосфері, литовці дякували українцям за їхню моральну підтримку та бажали взаємних успіхів в досягненні їхніх цілей. Рочестерські телевізійні станції філюмували під час цілої маніфестації, а уривки з неї показували на вечірніх новинах.

Присутня

Група українських демонстрантів в Рочестері, які солідаризувалися з литовцями.

ВИДАННЯ ПРАЦЬ НАУКОВОГО КОНГРЕСУ В ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ

В дні 28-го квітня до 2-го травня 1988 р. за участю 154-ох учасників із 10-ти країн діаспори в Мюнхені відбувся Науковий Конгрес в Тисячоліття Хрищення України, який мав дуже добрий відгук у громадській думці, зокрема у пресі де зазначено 46 записаних і збережених вістох. Цю позитивну своєрідність зазначував Конгрес таким фактом: він був досі одним Конгресом у діаспорі на якому практично було заступлено шість українське наукове середовище, та був в повному значенні екуменічним і поруч із міжконфесійним Установами об'єднав усі можливі конфесійні всім можливим денотинаціям: 5 католицьких, 3 православних і по одній євангельсько-баптистській та євангельсько-реформованій. Наприкінці, як цей Конгрес визначив молитовно і працю, були зобов'язуючі для всіх пізніших святкування Тисячоліття у діаспорі. Але комітет залишився б без свого логічного завершення й без тривалого значення, якщо б його праці не були опубліковані. Тому вида „Збірника праць Ювілейного Конгресу“, виданого Діловою Президією Комітету Конгресу у співді з Українським Вільним Університетом, вимагає уваги громадськості, безпосередньо перед „дволітнім“ Конгресом.

Книга має понад 1000 сторінок та 20 кольорових таблиць. Збірник складається з двох основних частин: а. Прочитаних на Конгресі доповідей, збагачених чужомовними резюме — англійською, італійською, німецькою та французькою мовами, в останньому з країн поселень авторів.

Б. Багато історично-документального відділу про заснування Комітету, про його дію, перебіг самого Конгресу, в тому числі про „Міжнародну зустріч“ в рамках Конгресу, як теж про літургічну частину, побудовану із збереженням партерства всіх груп.

Важливо, що всі доповіді наукової частини Конгресу терміново доставили свої доповіді й резюме. Далі дві доповіді є вміщені в актах Міжнародної зустрічі, на якій були читані, що вказує на особисте заангажування співтворців Конгресу. Доповіді друковані згідно з академічною засадою за текстом автора після апробати Конгресу; якщо іноді траплялися стилістичні відхилення, які могли б порушити єкуменічний настрій Конгресу, редакція старалася

їх усунути шляхом порозуміння з конкретним автором. При мовній редакції обмеження йшли тільки по лінії уніфікації правопису та утримання стилю автора.

В документальній частині важливі документи вміщені у формі факсиміле (Акт заснування Комітету з 13-го травня 1984, чи кінцеві постанови на закінчення Конгресу з підписами членів Президії). Для видання складено точний список учасників із вказанням місця поселення. Жива участь чужинців відзначена видаруванням привітів від давнярського уряду, чи „Дому зустрічей“ а крім того від балтійських народів, грузинського земляцтва, угорських католицьких інтелектуалів, Конгресу вільних поляків, чехословацьких християнських демократів, чи від словаків.

Бібліографічне зібрання відгуків преси є доповнене 7-ма повними передруками текстів, зокрема з різних віроповідних угруповань, щоб якнайкраще відбито єкуменічний настрій.

На кінцевих сторінках поданий список жертводавців, що уможливили працю та появу книжки. До речі, завдяки цим жертвам можна було для найширшого розповсюдження публікації якнайдешевше обробити її проханням ціну (у висоті собікошту!) Конгресу.

Якщо Ювілейний Збірник належить до найважливіших досягнень наукового відзначення Тисячоліття, він повинен знайти відповідну оцінку у формі фахових рецензій, зокрема в чужинських фахових органах, але й знайти у можливо якнайбільшій кількості бібліотек, а про це вже мали б подбати громадські регіональні кола, провіряючи, в яких бібліотеках ще нема примірників і фінансуючи його для бібліотеки. Інший спосіб поширення книжок — це масове перекладання його в Україну, де є велика потреба релігійної літератури. Тут ішлося б про знайдення жертводавців для висилання Збірника до конкретної бібліотеки на рідних землях, найкраще з поданням адреси.

Ювілейний Збірник редагує Володимир Янів, при співпраці редакційної колегії в складі: Г. Васильович, гастор В. Домашовський, А. Жуковський, Л. Качуровська-Крюков (правовий редактор), О. О. Кравченко, М. Марунчак, О. І. Музичка, Я. Пеленський, Л. Рудницький, З. Соколюк.

Н.Н.

БІЗНЕС СЕРВІС

Українська фірма „КАРПАТИ“ ВАСИЛЯ ЧОПАКА займається побудовою будівництвом, переробкою бейсментів, кухонь, лазнічок; встановленням центральних опалювальних систем; настелюванням паркету, ламінованим і облицюванням плитками; перекриттям дахів; напірною опалювальними і м'якими машинами. Повне забезпечення. Оцінка великих і малих робіт безплатна. Тел.: (718) 545-3611

Марія Півницька
НА ГРАНИ ДВОХ ЕПОХ
Стор. 355, ціна \$10.00
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Мешканці стеють Нью Джерсі обов'язку 6% ставового податку

Медіаге приймається тільки за домовленістю
Працюємо також в суботу
Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

ШКІРНІ НЕДУГИ РАК ШКІРИ

ВЕНЕРИЧНІ ХВОРОБИ

ЗАБИГИ ПРОТИ ВТРАТИ ВОЛОССЯ

ЗАСТРИКИ COLLAGEN

ЛІКУВАННЯ ЗМОРЩОК

JIM BARAL, M.D.

ЛІЦЕНЗІЙОВАНИЙ ДЕРМАТОЛОГ

Центр американської дерматології

(212) 247-1700

210 Central Park South

New York, N.Y.

(bet. W'way & 7th Ave.)

Medicare приймається

Пацієнти приймаються тільки за домовленістю

Працюємо також в суботу

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages

Можете знайти нас скоро в NYNEX Yellow Pages